

18869 *LLEI 33/2006, de 30 d'octubre, sobre igualtat de l'home i la dona en l'orde de successió dels títols nobiliaris.* («BOE» 260, de 31-10-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Actualment la possessió d'un títol nobiliari no atorga cap estatut de privilegi per tractar-se d'una distinció merament honorífica, el contingut de la qual s'esgota en el dret a usar-lo i a protegir-lo enfront de tercers.

En la concessió de dignitats nobiliàries de caràcter perpetu, cal afegir la finalitat de mantindre viu el record històric a què es deu el seu atorgament a la seua naturalesa honorífica, raó per la qual la successió en el títol queda vinculada a les persones que pertanguen al llinatge del beneficiari de la mercé. Este valor purament simbòlic és el que justifica que els títols nobiliaris perpetus subsistisquen en l'actual societat democràtica, regida pel principi d'igualtat de tots els ciutadans davant de la llei.

No obstant això, les normes que regulen la successió en els títols nobiliaris procedixen de l'època històrica en què la noblesa titulada es va consolidar com un estament social privilegiat, i contenen regles, com el principi de masculinitat o preferència del baró, sens dubte ajustades als valors de l'antic règim, però incompatibles amb la societat actual, en la qual les dones participen plenament en la vida política, econòmica, cultural i social.

Esta plena igualtat de l'home i la dona en totes les esferes jurídiques i socials es reconeix en la Convenció per a l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació contra la Dona, adoptada a Nova York el 18 de desembre de 1979 i ratificada per Espanya en 1984.

El principi de plena igualtat entre hòmens i dones ha de projectar-se també sobre les funcions merament representatives i simbòliques, quan estes són reconegudes i emparades per les lleis. Els successius posseïdors d'un títol de noblesa perpetu es limiten a mantindre viu el record d'un moment del nostre passat històric. És just que la present llei reconega que les dones tenen el mateix dret que els hòmens a realitzar esta funció de representar simbòlicament aquell dels seus avantpassats que, pels seus mèrits excepcionals, va merèixer ser agraciat pel rei.

Article 1.

L'home i la dona tenen el mateix dret a succeir en les grandeses d'espanya i títols nobiliaris, sense que pugui preferir-se les persones per raó del seu sexe en l'orde regular de crides.

Article 2.

Deixaran de produir efectes jurídics aquelles previsions de la Reial Carta de concessió del títol que exclouen la dona de les crides o que preferisquen l'home en igualtat de línia i de grau, o només de grau, en absència de preferència de línia, o que contradiguen, siga com siga, el mateix dret a succeir de l'home i de la dona.

En estos supòsits, els jutges i tribunals integraran l'orde successori propi del títol aplicant l'orde regular de succeir en les mercés nobiliàries, en el qual, d'acord amb el que preveu l'article anterior, no es preferix les persones per raó del seu sexe.

Disposició transitòria única.

En l'aplicació de la present llei als títols nobiliaris concedits abans de la seua vigència s'observaran les normes següents:

1. Les transmissions del títol ja succeïdes no es reputaran invàlides pel fet d'haver-se realitzat a l'empara de la legislació anterior.

2. Si es pretén la rehabilitació d'un títol nobiliari vacant, es reputaran vàlides les transmissions realitzades d'acord amb la legislació anterior fins el seu últim posseïdor legal, amb respecte del qual i observant les previsions d'esta llei, haurà d'acreditar-se la relació de parentiu per qui sol·licite la rehabilitació.

3. No obstant el que preveu l'apartat 1 d'esta disposició transitòria, la present llei s'aplicarà a tots els expedients relatius a grandeses d'Espanya i títols nobiliaris que el dia 27 de juliol de 2005 estigueren pendents de resolució administrativa o jurisdiccional, tant en la instància com en via de recurs, així com en els expedients que s'hagueren promogut a partir d'aquella data, en la qual es va presentar l'originària proposició de llei al Congrés dels Diputats. L'autoritat administrativa o jurisdiccional de la qual depenga l'expedient o el procés concedirà d'ofici tràmit a les parts personades a fi que al·leguen el que al seu dret convinga de conformitat amb la nova llei en el termini comú de cinc dies.

4. Queden exceptuats del que preveu l'apartat anterior aquells expedients en què haguera recaigut sentència ferma en el moment de l'entrada en vigor de la present llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que estableix la present llei.

Disposició final primera.

S'habilita el govern per a desplegar, a proposta del ministre de Justícia, el que preveu la present llei.

Disposició final segona.

Esta llei entrarà en vigor al cap de vint dies de la publicació completa en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Maneja a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 30 d'octubre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18870 *LLEI 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'advocat i procurador dels Tribunals.* («BOE» 260, de 31-10-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.